

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apodixes, Sive Demonstrationes Tres Horrendarvm Blasphemiarvm Ecclesiae A Calvino Reformatae, Circa tres primos Symboli Catholici Articulos

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphaliae, 1608

Praefatio Ad Lectorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35415

PRÆFATIO AD LECTOREM.

 N tibi Lector beneuole, Apodixes tres horrendarū blasphemiarum Calvinisticarum, quas etsi in lucem prodire oportuerat ante apodixin nuper editā qua demonstrauius quod Calvinistæ non sint Augustanæ confessionis: id tamen eo consilio factum non est, quo, si quid aduersarius Vorstius in publicum protruderet cōtra scriptum meum vernaculū, *widerlegung der Calvinischen Abfertigung* / &c. in quo Calvinistarum Deum ex Caluini doctrina esse diabolum docueram id vna eademq; opera hoc in opusculo refutarem. Verum ille tacet ab anno & amplius ad omnia, tacendoq; velut irrefutabili veritati consentire videtur, vt frustra responsum de cætero sim præstolaturus. Accipe igitur nunc breuiter huius laboris mei rationem & scopum. Apodixes inscripti, quod & syllogisticam in argumentando formam breuitatis claritatisq; gratia sim secutus, & materiam siue propositiones necessarias euidenteq; ad assensum mentis extorquendum adhibuerim. Hæc ad veritatē oculis subiiciendā via visa est expeditissima tritissimaq; veri studiosis. Intercurrerunt nihilominus quandoq; nonnullæ quasi digressiones ad Prædicantē eiusq; ineptias explodendas, sed eę non tā sunt excursions quàm necessariæ quædā calumniarum, fraudum, mēdaciorum Vorstianorū detectiones:

):(2 quibus

PRAEFATIO

quibus stulto respondere secundum stultiti-
 am suam oportuit, ne sibi suisq; similibus sa-
 piens videatur. Pertexit ille in tribus prædi-
 canticis apologijs (rectius alogijs antilogijsq;
 propter insulas contradictiones) spissos mul-
 tiplicium criminationum centones, ijsq; mo-
 dios & trimodios conuitorum ac sannarum
 in Societatem Iesu primum, post etiam in me
 (in *fürßer Abfertigung*/r.) cõtortarum incul-
 cavit. Quare æquum fuit malè texta retexe-
 re, & non ad alium quam suum authorem re-
 legare, vt qualis quantusq; sit quà calumnian-
 di, quà mentiendi arte peritiãq; Doctor Con-
 radus Vorstius omnibus per VVestphaliam
 maximè Germaniamq; magis innotesceret.
 Sunt illi Iesuitæ *novi Pharisei, Hypocrita, Sophi-
 sta, sui Patris (qui ab initio homicida fuit & men-
 dax) indolem referentes* §. 1. quiq; *in omnes pa-
 lam dissentientes Reges & Principes aperta vi gras-
 sentur* §. 3. *qui rem omnem mendacijs calumnijsq;e
 gerant, ibidem, mancipia alienæ libidinis* §. 5. *Mon-
 chi meretricia fronte, quos omnino depuduit, adeo vt
 nihil tam infame sit quod tentare non ausint, ipso et-
 iam Stygio Plutone audaciores* §. 11. *viri nec politicè
 saltem probi, qui de luculentis mendacijs non erube-
 scant* §. 10. *disp. 2. qui mentiendi priuilegium acce-
 perint ab Antichristo, ibidem, quorum voces infer-
 nalis cerberi sint latratus* §. 71. *disp. 2. qui iam nunc
 insaniunt & furunt* §. 98. *disp. 1. in quos quadret il-
 lud: Increpet te Deus Sathan* §. 98. *disp. 1. & §. 71.*
 disp.

AD LECTOREM.

disp. 2. mitto reliqua. Ast ego illi sum (vt cum ipso vernaculè loquar) ein Vogel mit dem frummen Schnabel/ ein Jesuitische Creatur/ Spenvogel/ Schimpff: vnd Spottvogel/ arm- seliger Baalstnecht/ Baalit/ Bnflac/ Rollen- bas/ Bachant/ Baccalaureus in der Sophi- stenfunst/ Schmeichler/ Lodderbub/ Schandt- bub/ ein vngerachtener elender Baccalaureus/ ein vergessener Mann/ Tölpel/ Schandvogel/ &c. Qui quæ vult dicit, quæ nõ vult audiet ait Co- micus. Audiatur igitur etiam maledicus Calui- nista suas sibi pseudologias, inscitias blasphemias in os caputq; suum regeri, & audiatur si potest patienter, nec illico fremat si vlcus tangi sibi persentiscat. Fit id non ex præcipiti effreniq; quadam, qualis eius in scripto relucet, vlciscendi libidine, sed solo defendendæ veritatis contra atheos Sacramentariosq; amore: non ex lædendi cuiuspiam intentione, sed studio auitæ religionis aduersus Caluan- gelicos reformatos eorumque impietates ter execrandas propugnandæ: non diuexandi, sed sanandi aduersarij cupiditate. Quo nomine, vt hæc ex præfatione, quam ad Lectorem mendacijs infarsit, sumpta expendat, moneo. Pri- Mum qua conscientia scribere potuerit: à con- uitijs autem & maledictis omnino studiosè per Dei gratiam temperauimus. an à conuitijs temperare est plaustra maledictorum antè recensitorum in alios effundere? aut à calumnijs abstinere, est,

Mendacia
Vorstij in
Præfat.

I.
Vorstium
sibi à coui-
tjjs tempe-
raste.

P R A E F A T I O

est, omnibus pene pagellis paragraphisq; non petulanter minus quam mendaciter in aduersarium debacchari? Tolle ad nauseam vsque falso inepteq; iteratum in toto libro, mendacij nomen; tolle aculeatas in aduersarios voces, liber, etiam Calvinisequarum iudicio, non erit liber, sed inconcinnum, elumbe, breuiculum schediafma vix pro pauculis suffecturum inuolucris institori. Deinde vt & hoc eadem ex præf. expediat, postulo, *Norent illud quod in disputatione publicè dixerunt, non peccat qui occidit excommunicatum.* Nō hoc à quoquam somnium dictū me est, sed illud ad illustrandam materiam propositam est allatum: Bannitum siue banno innexum imperiali, legibus id cōcedentibus sine scelere posse à quolibet interfici, prout doctores vno ore asserunt, Syluest. cum summistis in summa verbo Bannum. Bart. in l. amissione §. de ea, alijque. Verum vt haberet quod momus arroderet, collibuit Prædicanti cum suis emissarijs optimè dicta Calvinisticè vertere & pervertere, procudereque è Pontifice (cuius est excommunicare, vt nunc loquimur) Imperatorem, ex banno politico cōflare excommunicationem Ecclesiasticam, à solio sæculari volitare ad cathedram Romanam, & summa imis, sacra profanis Calvinistica arte miscere. Tertiò vt hoc etiam comprobet, requiro, quod ait: *Iesuitas orthodoxorū sitire sanguinem tam est certum quam solem*

2. Mendac.
Ex banni-
to Vorstius
procurit
excommu-
nicatum.

3. Mendac.
Iesuitas si-
tire ortho-
doxorū
sanguinem

AD LECTOREM.

solem meridianum lucere. Vide Bellarm. de laicis cap. 21. & 22. quid enim est Iesuitas fitire sanguinem? an dicere & docere: hæreticos incorrigibiles & præsertim relapsos, ab Ecclesia reijci debere? at dixit docuitque hoc vniuersus Doctorum Ecclesiæ Catholicæ cœtus; dixit docuitque hoc ipso etiam opere Ioannes Caluinus, quando & libellum edidit ostendens licitum esse in hæreticos animaduertere, & lento igne Michaëlem Seruetum Geneuæ exussit: dixit denique idem, docuitque cum Beza in lib. de hæreticis à Magistratu puniendis Benedictus Aretius Sacramentarius in historia de Supplicio Valentini Gentilis à Bernensibus, propter opiniones nouas è medio sublatis. Si proinde fitiunt sanguinem Iesuite, quia hæreticos incorrigibiles reijciendos ab Ecclesia asruunt; eundem ipse cum suis fitiat adeoque potest Sacramentarijs est necesse, idque eo ardentius quo plures in Gallia, Anglia, Scotia Catholicos nefariè multis iam annis interemerunt. Quartò etiam illud velim explicet, *4. Mendac.* quod inquit: *Eosdem in Gallia nefaria quadam molitos esse, satisque aperta vi grassatos in Reges & Principes, teste tota Europa, & Gallia imprimis.* Quæ enim nefaria ista que perpetrarunt? quod illud testimonium, quod contra eos Franci exhibuerunt? Ego columnam Parisijs inuenio cum hac inscriptione.

Iesuitas nefaria molitos in Gallia.

PRAEFATIO

HENRICO III. REGI

Christianissimo, inuicto, ob
pacatum & auctum regnum,
restitutam Societatem Iesu,
fundatum, vbi natus est, re-
gium Borbonium Collegium
ampliff. propagatam pluribus
alijs eiusdem Societatis
Collegijs Catholicam fidem,
ac deniq; euersam calumniae
molem

Gallia vniuersa
aeternam pyramidem
cor suum dicat.

ENtibi mendacissimis mendacior, impu-
dentissimisq; impudentior Prædicans,
Galliæ de Societate Iesu iudicium: & tu nefaria
Iesuitis ratione Galliæ obiectas? adeone
frontem omnem perfricuiisti, vt etiam in la-
pides & columnas incurrere nõ pertimescas?
vt conspicuis orbi toti pyramidibus obloqui
non reformides? sis lithinus lapideusq; licet
verbi minister, hæc te tamẽ pyramidalis mo-
les cum omnibus tuis calumnijs opprimet &
conteret. Quid enim? Gallia vniuersa (audin'
maledice obtrectator?) Gallia vniuersa dicat.
Cui? Henrico 4. Regi; illi ipsi regi quẽ tu cum
tuis Calvinisequis mentiris Iesuitarũ insidijs
ad mortem expetitũ, cuius in caput à Iesuitis
vibra-

Inscriptio
columnæ
Parisiensis.

AD LECTOREM.

vibratas ficas cū Litho Miseno cōminifceris,
 in quē aperta vi grassatos Iesuitas etiamnum
 impudenter calumniaris. Dicat Gallia Regi.
 Quid? Pyramidem. vt te cum verbi Ministris
 Societatis laudes tacente lapides loquantur,
 easq; in cœlum tollant, dum tu neruis omni-
 bus ad infernum vsq; illas deprimere machi-
 naris: vt te à vermibus corrofo, vel in pulue-
 rem redacto, hæc superstes tuam mendacilo-
 quētiam apud posteros perstringat. Et dicat
ob restitutam Societatem Iesu in collegia, è
 quibus technis fraudulentisq; Calvinistarum
 consilijs ad tēpus fuerat exclusa: *Ob fundatiōem*
Flexiæ, vbi natus est rex regium Borbonium
Collegium amplissimum: ob propagatam
 in Gallia Caluangelismo exterminato *fidem*
Catholicam: ob euersam calumniæ molem
 à tuis Hugonottis suscitata. Intellextin' iam
 prædicans fumiunde, quod vniuersæ Galliæ
 sit testimonium de Societate? Gallia non di-
 ctat discerpēdum auris; sed dicat Regi monu-
 mentum ære perennius futurum *propter So-*
cietatem Iesu reuocatam. Vbi? Parisi-
 js dicat: in emporio literarum scientiarumq;
 totius Europæ celeberrimo; quo omnium ex
 orbe toto doctorum studiosorumque oculis
 perspecta, exscriptaque, per omnes orbis oras
 diuulgari citius posset. Vbi? in foro Parisino,
 in conspectu vrbs longè maximæ, frequen-
 tiffi-

PRAEFATIO

tissimæq; ante ora non indigenarū modo, sed & conuenarum ac mercatorum vndecunque affluentium, vt æquè peregrinus, ac ciuis integritatis religiosę haberet indicium. Vbi? in illo ipso vestigio, in quo calumniæ moles hæserat, vt victrix veritas vbi passa fuerat antè, ibi post vanitatem mēdacitatemq; detriumpharet Calvinisticam. Vis nosse quantum hic triumphus effecerit? dicam, sed caue, ne inuidiā tibi rumpantur ilia, accessere ex eo tempore vnde viginti collegia noua absoluta iam, fundataq; plura vero sunt inchoata de cætero consummanda. Abi iam & quæ impingis Societati Iesu nefaria quære apud Pultronium Calvinistam Gvvisij Patris patriæ perfidum interfectorem, vt docet Surius in commentario & cum eo Genebr. an. 1562. apud Confistoriantes Geneuæ collectos & consultantes de Francisco 2. rege Fræciæ, regina vxore, regina matre, eiusq; liberis & proceribus per insidias trucidandis (vt an. 1560. notat Genebr. lib. 4. Chró. Surius eod. an.) Beza principe, Caluino authore, Ottomanno subsignatore, Spīamio suafore, omnibus Galliæ prædonib. & lanistis cōscijs: apud furibundos Hugonottorū exercitus, de quib. hist. testis est nullas gentes quantumuis immanitate barbaras, nullā pestē quantumcunq; exitiabilem, nullos cataclysmos & illuiones aquarū etiam omniū maximas, plus detrimentorū cladumq; attulisse Gallię, quā Calvinismum, qui viginti millia templorū in

Societatis
Iesu in Gal
lia noua
Collegia.

AD LECTOREM.

ea excidit, qui duo & quadraginta millia Clericorum crudeliter anno 1562. sustulit, qui infantes per matrum viscera lancinavit, qui matres virginesq; per pulverem tormentarium (prô pudor) in vterum iniectum incensumq; medias dirupit. qui 10 aâis vix integris, vicies centena hominum millia in Gallijs (horrendum cogitatu) teste Colignio Hugonotto neci dedit. Hæc memora de tuis nefaria & verax eris, ne in alienis calumniator impudentissimus habere. Quinto & hoc edisserat, quod ^{5. Mendac.} *eosdem in Anglia aperta vi in reges grassatos.* Iesuitas in Angliæ Reges aperta vi grassati sunt Iesuitæ? quos illos? quibus annis? qua ex causa? crimen est læsæ maiestatis in regium diadema coniurare, hoc crimine grauius est in regem arma corripere, quid dicam aperta vi in ipsius vitam grassari? non potest tantum scelus diu in obscuro permanere historiæ, lippi, tonsores id agnoscunt & spargunt. In quos igitur Reges grassatos Iesuitas historijs & testibus fide dignis prædicans demonstras? nulline Britanni, Galli, Germani rem tantam literis prodiderunt? nullusue de ea bonus probatusque scriptor quicquam in lucem extulit? quid ad vnum omnes testes prætermittis, tantumq; affirmas Iesuitas Europa teste in Angliæ Reges grassari? Voces istæ sunt, quales plurimæ formantur à prædicatibus, in lingua natæ, & cū sono req; significata in aère intermortuæ. Testes volum

PRAEFATIO

Elisabeth
Angla Ie-
suitas ab-
soluit à
crimine,

Coniurati
celârunt Ie-
suitas sua
consilia ne
illa impe-
dirent,

& eos graues omniq; acceptione dignissimos; Regem volumus, eumq; certum, in quem aperta vi insurrexerint; tempus poscimus, idq; definitum, vt de tam immani flagitio omnia sint nobis explorata. Quem igitur, quem inquam, regem aperta vi appetierunt? Eduardúmne Anno 1553. 6. Iulij morte extinctum? at ignoti per id tempus in Anglia Iesuitæ in nullius machinationis contra eum suspicionem venerunt. An Elisabethę Reginę bellum mouerunt? nec istud, vt quæ edocta, & Parrij cuiusdam in torturis testimonio, & literis Patris Critoni 10. Kal. Martias ad Parrium datis, toti suo regno sit testata Critonum Iesuitam Parrio meditatam in Reginam scelus dissuasisse. Eius vox ista fuit: Iesuitas prædicantibus auctoribus audire quod velint Regibus malè, sed reuera ipsos facere ijs optimè. Idq; ex impressa ipsius Critoni Epistola perq; regnum sparsa ab omnibus voluit intelligi. Fortassis Iacobi illi, q; modo regnat in Britania, Regis sanguinem profundere attentauerunt? Sed & ab eo scelere cõiurati omnes clam, palam, extra & intra quæstiones suppliciaq; in carcere illata ipsos excusârunt; illud identidem attestâtes, se ne quid ad Iesuitarum aures hac de re manaret studiosissimè cauisse, quod nihil dubitarent, quia si rescissent, omnes coniuratorum molitiones disiecissent. De quib; copiosius Iacobus Gretserus in stigmatate Misenico.

Ve-

AD LECTOREM.

Verum relinquamus quæ ab eo eleganter sunt
 perscripta: nec odiosè iam Calvinianis ingeramus,
 vel quod illius ipsius Regis Jacobi patrem in
 Scotia perfidè suffocârint, subiectoq; pulvere
 cum ædibus in quas dormitum cõcesserat, per
 aëra difecerint. Genebr. An. Christi 1567. vel
 quod eius matrem Reginam sanctissimam in-
 nocentissimamq; crudeli capitis supplicio in
 Anglia obtruncârint (lib. supplicium & mors
 Mariæ Stuartæ) vel quod huc ipsum Jacobum,
 & Sterlini in arce An. 1585. obsederint, quasq;
 vellent ipsi leges acceptare compulerint (lib.
 Lugduni Batauorum impresso per Andream
 Vorscoutium) vel quod eundè An. 1600. san-
 guinarijs suis manibus propè strangulârint,
 quando ægrè suorū auxilio ex Alexandri Ru-
 ueni fratrisq; eius brachijs fuit eluctatus. Mer-
 curius Gallobelgicus Tom. 4. An. 1600. Non
 decet tanti Regis hac in re testimonium dissi-
 mulare, vt quem suspicere se maximè verbi
 ministri dictitant, eius verbis non Iesuitas, sed
 prædicantes Calvinistas Regibus graues & exi-
 tiosos esse intelligant. *Purit anorum* (inquit Rex
 in præfatiõe libri de regia institutione) *& præ-*
cipitum quorundam concionatorum mores & humo-
res perstrinxi, qui magna sibi laudi ducunt, si quando
ipsis regib. (arrige aures Prædicans) litè intentent,
& ipsa regna nimis seditiosè perturbent. Et lib. 2.
 Hannouic fol. 86. impresso An. 1604. *orti sunt*
quidam ignea natura concionatores (furiosi prædi-
 can-

Caluinista
 rum moli-
 tiones con-
 tra Regem
 in Anglia

Angliæ Re-
 gis testimo-
 nium de
 Calvinista
 rum prædi-
 cantibus.

PRAEFATIO

Caluino-
prædicâtes
amant De-
mocratias,
in quibus
ipsi per cō-
sistoria sua
dominen-
tur.

cantes Calviniani) qui eo potentia apud populum
prouehantur, vt dulcedinem iā imperij degustantes
inciperent, nescio quā Democratica Reipubl. formam
sibi somniare, & cum iam temporum iniurijs & au-
& matris meae calamitate, satis optimam prædam na-
cti essent, pupillaris etiā ætatis meae libertate ad suam
libidinem abutentes, ita opinionis errore in illa Demo-
cratia se fundârunt, vt certam spe tribunitiam pla-
nè potestatem sibi deuorassent. Et post pauca. Ex il-
lo tempore, nunquam aliqua seditio orta est, quin illi-
us factiōnis antesignani sollicitè id agerent, vt turbu-
lentos hos cōcionatorum (Caluinistarum) spiritus,
ad suas partes pertraherent, quorum patrocinio res
gereretur. Hinc etiam sæpius in concionibus & pro ro-
stris me lacecessunt, nō alio nomine, nisi quia Rex essem,

Caluinistis quo nullum maius malum esse existimârunt. Satin?
malum est hæc ad obedientiam reuerentiãq; reforma-
esse Regem torum prædicantium erga Reges ostenden-
dam? Nequaquam, sed addit; aliquoties illud ef-

Reges non futiuerunt: Omnes Reges & Principes vel natura Ec-
possunt fer clesie libertati esse infensissimos, neq; vllō modo Chri-
re iugum sti iugum ferre posse. Caue ergo sis, mi fili, ab ista Puri-
Christi Cal tanorum secta tanquam à veræ Ecclesie & Reip. peste.
uinistis.

Appella iam Prædicâs Calviniane, appella ad
potentissimum magnæ Britannia Regem. ha-
bes eius de te tuisq; sententiam inscriptâ libris
tota Europa vulgatis. Tu cū tuis es, qui Reges
Principesq; & Comites in scholis pulpitisque
vestris proscribitis, qui vt tyrannos Ecclesie
infensos è regnis eos exturbare contenditis,
qui

AD LECTOREM.

qui Deo illos aduersari proclamatis. Sic enim quem complecteris Bucerus: *Qui vnus (Comitis, Principis, Regis) in Republica expetunt principatum, ordinationi diuinae resistunt.* Nec multum ab eo discrepat Zvvinglius scribens, *quis-* Caluinistæ *nam gentium non dicat Aristocratiam & popularem* proscribunt *statum Monarchia (Imperatorum & Regum) an-* Imperato- *teponendum?* idem illud libro integro contra res, Reges *Monarchiam exarato ostendere conatus est* & Comi- *tes.*

Hieronymus VVolfius, & cum eo Buchanus in opere contra potentiam auctoritatemq; Principum impudentissimè scripto, atq; à Iacobo Angliæ Scotiæq; Rege, quibus erat dignum, flammis tradito. Noli moneo deinceps Regum interneciones Iesuitis opprobrire, vt non audias tuos esse, qui secundum noui Evangelij doctrinam suos auditores in Principum odia, euersiones, & cædes impellunt; à quibus meritò Reges, Principes, Comites sibi suæq; posteritati timeant. Sed ais: *Liber cui titulus Ingenua & vera oratio ad Regem Christianissimum nefaria molitos esse testatur.* Respōdeo: ingenuus non est, cui probatur hæc oratio vt ingenua; quæ Cocyti è tenebris proserpēs, nec patrem, nec matrem, nec patrium solum audet profiteri; quæ authoris caret nomine, typographū à quo sit impressa, ignorat: locū vbi lucem primum aspicere cœpit, dissimulat: quam nescias Mam Prædicant. *molucus, an Apella quispiã recutitus, lena an* tes suæ *lupa, sagave, catillo an circulator in publicum* currucg. *protruserit. Currucam aiunt supposititia* cuculi

PRAEFATIO

cuculi oua pro suis fouere excludereq; nil nisi curruca quaedam estis vos Prædicantes, qui simul ac lucifugus aliquis veterator vel fannio (quem putidarum suarum ineptiarum scurrilitatisq; & ob id nominis libro præfixi pudet) in Societatem Iesu libellum mendacijs & coccyfmis refertum peperit, ad eum vos applicatis, illū sinu fouetis, ornatis, obtruditis populo in cōpitis nō minori copia, q̄ vel in China, vel Aegypto Alcairi, pulli ex ouis ab igne fortis maturatisq; in foro vænum exponantur.

Philippica
Syluani
cruce Cal-
uinistarū.

Attexuisti in tralatione germanica, Admonitionē fidelem ad Principes Magistratusq; Christianos sparsam à tuæ farina Logodædalo, ab homine & honoris, & nominis experte. Sed caue ne quid nimis hoc cum teste triumphes, Iam pridem enim à Iacobo Syluano adeo miserè in Philippica est exceptus, vt elumbis, ex dorfuatus, & exenteratus omnes prædicantes ad sui commiserationem moueat. premit ille, stringit, iugulat, exostat misellum admonitionis confarcinatorem, totamq; eius mēdacem admonitionem; & tu cum eo ad testimonium dicendum in publicum prodis? non times ne iterum vapulet, & tu simul cū eo ad scalas Gemonias abripiare? Lex enim est in Authent.!. Sancimus: vt obscuro & ignoti testes, non nisi cum tormentis & verberibus admittātur. Sed pergis: *De Vintero, Fauckio, Critono nos aliud nunciū accepimus.* Amabo te, mi præco verbi, edic, qui

AD LECTOREM.

qui sunt isti (Nos) qui aliud nuncium acceperunt? an vis: nos verbi ministri, Aij, Locutij Maximi, Fabulini Maximi, Cretici Maximi, Tragici Maximi, Archilochij Maximi? factum bene: res omnis salua est: Fabulinos fabellæ, Cretas mendacia, Tragicos & Archilochios non nisi tragicæ fictiones & calumniæ decent. Similes habent labra lactucas. Vos nuncium accepistis? cuiusmodi? petasatum an penulatum? grillatum an ocreatum? olympicum an Orcium? quis id ad vos ablegauit? quis vestrum excepit? quas circumstantias fidei faciendæ recensuit? ex publicisne tabulis est transumptum, vel a febriente aliquo & inimicante Calvinisefqua pfectum? Nemo sapiens credit etiam iuratis vobis Calvinoprædicatibus, ut qui sæpius in mendacijs sitis oppressi: Vos nuncium accepistis? Quod? aliud quàm Catholici? Sed vide ne sit germanum ijs, quæ aliquot abhinc lustris conquisistis à mulierculis ad psum insomnia sua narrantibus. Cum ageretur annus 1586. post natum Christum per Germaniam sparsistis fabellam typis excusam sine authoris chalcographiq; nomine, de tribus Iesuitis è Moguntino Collegio in Poloniam à Serenis. Rege Stephano Battorio accersitis, sed ob immania scelera captis ad Nilum, sublatisque in rotam. Credidit principio vobis tanquam barbatis suis magistris mobile vulgus; sed ubi & Rex ipse veri studiosissimus, & Episcopus Cracouiensis Petrus Miscuoski, & Generalis Capitaneus Nicolaus Zebo-

Mendacia aliquot de Iesuitis De Iesuitis in rotam actis.

*

Zebo-

PRAEFATIO

zebozudouuski, & senatus Consulesq; Cracouienſes publicis literis ſunt teſtati falſa eſſe omnia, & ne quidem locum ſciri in Polonia quem Nilum vocarent Sarmatę, veſtra mentiendi libido palā innotuit. Habes hæc quatuor teſtimonia publica Mogunt. impref. an. 1586. Nō multo poſt an. 1594. equitem Polonum fictitium per Europam emiſiſtis nuncium, qui phaleratis quibuſdam cōmentis & mantica egregiè calumnijs ſuffarcinata Societatem Ieſu infamaret. Sed vix longius abequitârat, quando per Rhetores Polonos elegantiffimis perorationib⁹ ad equuleum retractus, cōuictuſq; falſi eſt. Iterum anno 1597. more veſtro nunciū ſubornaſtis, ſed adeo inſuſum & craſſum, vt Sarmatæ viciniq; mirati ſint, terram adeo mendaces homines ferre. Peruulgatiſtis Regem Poloniae Ieſuitarum culpa prælio fuſum, fugatū, ſuſpenſum, cum tamen ille non tum tantum, ſed etiamnum viuat & floreat vobis dolentibus, & nihil non cōtra eum molientibus. Verum cum parum bonis auibus Polonici iſti nunciij veſtri excurrerent per prouincias, ex Bataua pegafos & veredarios exciuiſtis, & anno 1598. Leidenſe mendacium de Petro Pan per Ieſuitas in Comitibus Mauritiij caput ſubmiſſo, per Franciam Alemanniamq; venditaſtis. Sed & eū nunciū ita excuſſit Franciſcus Coſterus allatis nobiliſſimarū vrbium Antverpiæ, Bruxellarum, Duaci authenticis teſtimonijs, vt quo dignus erat, lumbiſtium ſit perpeſſus,

2. Mend.

3. Mend.

Ieſuitæ Regem Polonię, qui adhuc viuere morti tradunt.

4. Ieſuitæ Comitem Mauritiū occidere volunt.

AD LECTOREM.

peffus, vixq; reptando ad suos reuerterit. Neque tamen id terruit tuos Calvinifequas Hollandos, rursus alium ablegârunt, qui de Madridiensibus Iesuitis bona noua ex Hispania afferret pro sacramentarijs. Sed is omnium ineptissimus nec de quibus, nec quid afferret intellexit. Volebat Iesuitas inter se gladijs cultrisq; Madridij cõcurrisse, primumq; omnium suũ mactâsse Guardianum; & præ stupore non aduertebat, apud Iesuitas nõ esse Guardianos. addebat deinde 170. mutuis se vulneribus cõfecisse, cum tamen vix vnquam illa in vrbe ad 70. simul cõmorati fuerint ex Societate. Non pudet te tuosq; Prædicans, horum tam putidorum nunciorum? Quid amplius expectas? vis vt huius generis tabelliones Calvinisticos plures producã? Recordare qd an. 1601. ad nũdinas Frãcofurtenses amandastis scriptum (vt soleñe vobis est) sine impressoris vel scriptoris mëtione de Patre Henrico Mangot in foro publicè exusto Antvverpię, cuius decempedalis mendacij impudentiam satis ea ciuitas admirari nequiuit. Lege si placet publica hac de re testimonia amplissimi illius emporij ad finem libri de arte mentiendi Calvinistarum. Non immorabor in reliquis, hoc ipso die quo hæc conscribimus à reformatis tuis Mercurijs edocti complures per VVestphaliam, Hassiam, Saxoniam aliaque loca non rumoribus tantum, sed etiam cõfictis diuersis cantilenis per plateas celebrant, aliquot Iesuitas

5. Iesuitæ
Madridij
in Hispania
se mutuo occi-
dunt.

6. Iesuita
exuritur
Antvverpię.

PRAEFATIO

Monachij in Bauaria crudelissimi homicidij aliorumq; infandorum scelerum cōptos, de quibus tamen nihil Monachienfes, nihil Sere- nif. Bauariæ Princeps Maximilianus, nihil vi- cini Monachienfibus cognouerunt. Vide Co- loniæ excufa hac de re *warhafftige vrfund der erschrecklichen zeitung von den Jesuitern zu München.* Sed bene est quod ipsi authores huius mendacij inter se nō consentiant. Vnus eorū violatam contrucidatamq; à Iesuitis mu- lierem, dictā vult Christinam. Sed ei reclamationem alter appellatamq; contendit Elisabetham: V- nus vnus tantum, duarū alter, tertius sedecim oppressarum meminit: vnus Iesuitas duos, al- ter tres, quinq; tertius ponit: duo aiunt mulie- rem laqueo strangulatā ab ijs, at tertius securi caput illi cōminutum. Vnus eorum sepultam mentitur post altare, alter in fine templi, ter- tius raptam ad sepulchrum concameratum: a- pud vnū infantulus ex vtero matris occisæ ex- ciditur, baptizatur, viuit ad dies 14. apud aliū dū puella maētatur, ex morientis aluo infans prolabitur, sed prolapsus discindunt Iesuitæ deuorantq; cor, cætera porcis obijcientes: Vni ad tertiam matutinam, alteri ad mediū noctis omnia cōtingunt. Ab vno bene potus sub no- ctem in tēplum Iesuitarum inducitur nuncius; ab altero vesperi audiendæ cōcionis (quæ nul- la anno toto habetur ad vesperam) venisse me- moratur. Vni visum est probabile, si fingere- tur filia hospitis ad quem diuertillet nuncius, alteri

Mira har-
monia re-
formatorū
in narrāda
fabula.

AD LECTOREM.

alteri placuit alterius Monachienſis ciuis dicere natam. Vnus captiuos Iefuitas ad tribunal trahit Senatus, alter ad Decanum (quem non habent) Iefuitarum, vbi candentibus forcipibus diſcerpūtur (vt duo cōcinunt) deglubuntur exciſis è pelle ligulis, & in rotas tollūtur. Sed tertius eos effugiſſe teſtatur. Deinde vni hæc Monachij geſta ſunt año 1607. 10. Ianuarij, alteri 23. Ianuarij, at 23. Martij tertio. Quam lepidè hæ lexes cōpoſitæ vt teſſerulæ omnes Endo pauimēto. Me dies deficeret, ſi quæ alia his añis nuncia ad hanc vnâ urbem detuliſtis, conſectari vellem. Tuę faciſ homines famam illâ concitârunt de Paſtorum 4000. alijsq; Iubilęi prætextu in ciuitatē inuitatis per Iefuitas, vt ſub hoc pietatis velo urbem caperent. Tuo de grege homunciones metus illos de incendijs, diuerſis in partib. huius vrbis cōcitandis per eoſdē Iefuitas, populo Monafterienſi incutere voluerunt; tuę ſectæ ſeminiuerbij fictiſ armis inerme collegium his & alibi ſæpius cōpleuerunt. Sed parum multo iã tempore proficitis. Etiam vera dicētibus (quod tamen facitis rariffimè) non creditur, ex quo tot in mendacijs eſtis deprehenſi. Obſtupescunt Monafterienſes per reformatos ſcilic. Alcmariæ in Hollâdia an. 1588. ſcriptum eſſe impreſſum ſub nomine Conſulum Senatusq; Monafterienſis, quo ſepulchra in ſummæ ædis cœmiterio memorantur aperta, & tria ipſo die Paſchę reſurrexiſſe corpora, quæ extremum diem

Fabulę Cal
uinifticæ
in VVeſt-
phalia.

Mendaciū
Alcmarien
ſe palpabi-
le manibꝰ,
de Monast.
magiſtrati-
bus & ciui-
bus.

PRAEFATIO

2. Mendac. de iisdem. magno clamore prædixerint. Mirantur & Ioannem Iacobū Splinter VVesaliae, & Ioannem Theunis Leidæ typographos euulgasse, natū Monasterij an. 1603. puerum pube tenus, cetera serpentē, qui collaribus acupictis ornatus, mira de imminentibus hominum mortalitatibus sit vaticinatus simulac fuit natus. Non capiunt inauditam illam vestram Nouangelicorum ad mentiendum audaciam, qua & typis & figuris imaginibusq; appositis sparsistis anno 1602. Calēdis Ianuarijs media nocte tres soles (mirum si diem non effecerint) supra Monasteriū apparuisse, mulieremq; vno partu quatuor visu horrendos infantes enixam, qui mira prædicauerint (fortè quia prædicantium erāt filij) licet imaginarij. Vtq; mendacio color accederet, hæc permissu Consulū, Iudicū, & Senatorū per Fabianum Lobman parochum (quo nomine ab vrbe condita nulla in parochia pastor extitit vllus) conscripta, excusaq; per fictitium Leonardum Müller typographum Monasterij VVestphalorū asseuerastis. Quæ ista vestra planè infernalis mentiendi pteruia? quis hic furor? truncosne aut fungos omnes existimatis, vt tā crassa mendacia vestra non animaduertant? Apagete cum Bubangelicis istis nuncijs, dignissimis vt fumo pereant, qui nō fumos modo vendunt cum Vetronio, sed etiam vt Chamæleon aëre, ita mendacijs victitant & sustentantur. Sexto ad extremum & illud iure desidero, vt præter iam dicta enodet

det

AD LECTOREM.

det etiam ea quibus turpissimas suas à disputationibus ad quas inuitatus erat declinationes & subterfugia excusare, nititur inquitens: *obstabat nobis temporis ratio quò minus illuc veniremus, mittebant enim illi theses & literas suas (haud dubiè ex composito) biduo ante natalem Domini, iuxta sty- lum Iulianum, cum postridie eiusdem festi disputatio habenda esset.* Esto enim sint datæ illi primum theses biduo ante natalem Domini secundum veterem, quem ipse sequitur anni cõputum; Prædicanti fuerit etiam postridie Natalis à Prædicante celebrandi instituenda disputatio: quid hæc ad excusandam emanationem à disceptatione resumpta post in gratiam Calvinianorum ad 17. Ianuarij? adhucne tum durabat Calvinisticum biduum ante Natalem? Miserum Calvinopredicatem, qui vnde quaq; cõmendicat mantela ad tegendam suam inscitiam, & diebus vndecim duodecimue iam à natali præterlapsis semel conceptũ biduũ adhuc superesse arbitrat. Reperti fuerũt ætate nostra in noui orbis partibus in insula sanctæ Crucis homines, qui cũ Coræbo & antiquis Thracib⁹, vltra quinque numerando assurgere non possent; at qui plus quam duo biduumue numerare non valeret, necdũ nisi hic Calvinianus, à suis tamẽ nimio- pere ad hoc certamẽ desideratus & expectatus, Adqualem vspiã est repertus. Sed laboris est pretiũ videre ad qualẽ se offerat disputatiõem: *Si fructuosam, inqt, disputationẽ instituere cupiant, primũ nobiscum de certis legibus & conditionib. disputandi transigant*

12 dies
biduum ef-
ficiunt.

Adqualem
disputatio-
nem se præ-
dicans of-
ferat.

PRAEFATIO

(quasi non omnes scholæ iam pridem leges in argumentando respondendoq; seruandas in Logica satis accuratè tradiderint) *vt constet quædere* (rem disputandâ nemo nisi cæcus in thesibus oblatis non videt.) *Ex quibus fundamentis* (in Theologia Theologicis, in philosophia philosophicis) *inter quos collocutores* (omnino inter respondentem sub præside suo, & inter argumentantes vt fieri solet) *quo ordine & modo* (quis ille sit alius quam syllogisticus?) *Deinde præsides ex utraq; parte minimè suspectos admittant* (puta Tartaros vel Turcas, ne si Catholici sint, vt partiales reijciantur ab hæretico; aut si hæretici existant, ne à Catholicis vt suspecti non admittantur. *Adhæc fideles Notarios adhibeant* (vt dum incuruiceruicus & luridus verbi minister verba singula scribenti ad calamum demurmurat dinumeratq;, dum tardiloquentulus dictâdo idētidem interscreat, dū oscitabundus promissam manu barbam demulcet, dum se suosq; limis oculis circumspēctat, vocemq; miratur propriâ; tempus disputationi præfixum sine omni fructu abeat. Obtulit an. 1599. vir clarissimus æquè ac eruditissimus in omni scientiarum genere Ioan. Pistorius se ad colloquiū, cuiusmodi hic somniat meus Vorstius cū quibuslibet prædicantibus coram quibusuis Imperij Principibus & ciuitatibus; materiam de qua colloqui paratus esset, complexus est libro Monasterij excuso *Wegweiser für alle verführte Christen*: locum tempusque quod

AD LECTOREM.

quod vellent eligendum cui libet reliquit. Nihil defuit, quod ad optimam Colloquij formam oblatum à Pistorio non sit: Solus defuit cum suis hic noster Calvinista, qui tamen ne nihil tum ageret, calamum strinxit, & Antipistorianas tessera decadas (vt in eorum præfatione ad Lectorem indicat) coagmentare cœpit, quas sexennio post primum in publicum protruderet, eminus potius quam cominus cum hoste depugnaturus, nec tam colloqui verè ex animo cupiens, quam omne colloquium cum aduersario declinans. Sed diutius te demoror, Lector beneuole, dum Vorstianam præfationem admonitiunculamq; excutio. Finem faciã si illud te vnũ monuero (ne quid mala fide allegatum putes) me in citanda Apologia Vorstiana, exemplar eius Latinum secutum Steinfurtense, à quo Hannouienſe (quod inspicere necdum licuit) plurimum discrepare fertur. Deinde si quãdo cito artic. 1^m. 2. vel 3. Apologiæ Vorstianæ, intelligi disputationem Vorstij Apologeticã primam, secundam, vel tertiam, quæ sunt de tribus illis articulis. Vale lector, mecumq; perpende qua ratione cõtra desertorem veræ atq; antiquæ Ecclesiæ, & inimicum crucis Christi sit depugnandum.

INDEX